

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 22 stycznia 2019 r.

Druk nr 1078

Pan

Stanisław KARCZEWSKI

MARSZAŁEK SENATU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie, wnosimy projekt uchwały

upamiętniającej Pawła Adamowicza, Prezydenta Gdańska, miasta wolności i solidarności.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy senatora Sławomira Rybickiego.

(-) Bogdan Borusewicz

(-) Marian Poślednik

(-) Barbara Borys-Damięcka

(-) Jadwiga Rotnicka

(-) Leszek Czarnobaj

(-) Sławomir Rybicki

(-) Piotr Florek

(-) Przemysław Termiński

(-) Kazimierz Kleina

(-) Jerzy Wcisła

(-) Bogdan Klich

(-) Piotr Zientarski

(-) Andrzej Kobiak

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

upamiętniająca Pawła Adamowicza, Prezydenta Gdańska, miasta wolności
i solidarności

Okrutny mord odebrał Gdańskowi Prezydenta, a Polsce wybitnego samorządowca i polityka, człowieka przyjaznego i otwartego na innych. Jego tragizm potęgowany jest jeszcze przez dzień, w którym został dokonany – dzień, w którym mieszkańcy Gdańska i Polski „dzielili się dobrem”, jak w ostatnich słowach powiedział Paweł Adamowicz. Był dobrym i wrażliwym człowiekiem z naturalną otwartością na losy innych ludzi i troską o nich. Wspaniały mąż, ojciec, syn, brat i przyjaciel.

Paweł Adamowicz był działaczem opozycji demokratycznej w okresie PRL-u, przywódcą strajku studenckiego na Uniwersytecie Gdańskim w maju 1988 r. W latach 1990–1993 był prorektorem UG, w latach 1990–1998 przewodniczącym Rady Miasta, w latach 1998–2019 Prezydentem Gdańska. Politycznie kształtował się w dwóch środowiskach: Ruchu Młodej Polski i środowisku gdańskich liberałów. Jednak przede wszystkim ukształtowała go wielka epopeja „Solidarności”, którą otworzył strajk sierpniowy. Był wizjonerem. Budował przyszłość Gdańska, ale wiedział, jak ważna jest historia, jak ważne są korzenie. Wiedział, że dzieło „Solidarności” ma wymiar uniwersalny. Wiedział, że nie można tego dzieła roztrwonić i o nim zapomnieć. Stąd jego wielkie zaangażowanie w tworzenie Europejskiego Centrum Solidarności.

Pozostawia miasto nowoczesne, otwarte, tolerancyjne, przyjazne mieszkańcom i przyjeźdźcom. Jak mówił, Gdańsk to „miasto wolności i solidarności”.

Paweł Adamowicz wiedział, że historia narodu to sztafeta pokoleń. Wiedział, ile zawdzięczamy naszym poprzednikom. W tej sztafecie Paweł Adamowicz zajął poczesne miejsce. Pozostawił wzorzec wybitnego samorządowca, polityka, który swoim życiem udowodnił, że polityka może być naprawdę roztropną służbą dobru wspólnemu, a polityk człowiekiem prostolinijnym, bezinteresownym, człowiekiem służby.

Prezydent Gdańska Paweł Adamowicz zginął w zbrodnicy zamachu. Potępiamy ten akt terroru i nienawiści, niezależnie od tego, kto za nim stoi. Nie ma zgody na jakiegokolwiek objawy agresji w życiu publicznym. Sprzeciwiamy się mowie nienawiści, przemocy w każdej formie – bez względu na motywację.

Paweł Adamowicz kochał Gdańsk i Polskę. Starajmy się równać do wzorca, który nam pozostawił. Wtedy jego śmierć nie pójdzie na marne.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd zamordowanemu Prezydentowi Gdańska Pawłowi Adamowiczowi.

Cześć jego pamięci.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.